

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **S. G. i G. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2025r.

zażalenia pełnomocnika obwinionych

na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydziału III Karnego
Odwoławczego

z dnia 15 lipca 2025r. w sprawie III Ka 179/25 (III WKK 20/25)

o odmowie przyjęcia kasacji na podstawie art. 437§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 13 grudnia 2024r. (sygn. akt X W 481/24) S. i G. G. zostali uznani za winnych popełnienia czynu z art. 107 k.w. i za to ukarani karami grzywny w wysokości po 500 zł. Wyrok Sądu Rejonowego został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 12 maja 2025r. (sygn. akt III Ka 179/25).

Kasację od tego wyroku wywiódł obrońca obwinionych zarzucając w niej rażące naruszenie prawa procesowego to jest art. 109 k.p.w. oraz prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 107 k.w.

Wskazany wyżej zarządzeniem Sąd Okręgowy odmówił przyjęcia tej kasacji jako niedopuszczalnej z mocy prawa.

Zażalenie na to zarządzenie złożyła obrona podnosząc w nim zarzuty:

I. naruszenia przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, a to:

a) art. 110§1 k.p.w., poprzez błędne przyjęcie, że kasacja w sprawach o wykroczenia jest niedopuszczalna, mimo że celem kasacji jest usunięcie rażącego naruszenia prawa. Ograniczenie podmiotów uprawnionych do jej wniesienia nie może prowadzić do automatycznego pozbawienia stron prawa do kontroli nadzwyczajnej, szczególnie w sytuacji, gdy kasacja została przygotowana przez obrońcę i dotyczy oczywistych błędów prawnych.

b) art. 530§2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. - sąd błędnie zastosował instytucję odmowy przyjęcia kasacji, nie dokonując jej formalnej oceny pod względem podniesionych zarzutów rażącego naruszenia prawa;

II. przepisów Konstytucji RP, a to art. 45 Konstytucji RP poprzez naruszenie zasad Konstytucji RP gwarantujących każdemu prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu;

III. naruszenie art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka - poprzez pozbawienie nas możliwości skutecznego zaskarżenia wyroku mimo istnienia poważnych naruszeń prawa materialnego i procesowego.

Wskazując na powyższe, obrona wniosła o uchylenie zarządzenia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 15 lipca 2025r.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

W dyspozycji art. 110§1 k.p.w. ustawodawca w sposób jednoznaczny wskazał, że kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich.

Bezspornie niniejsza sprawa była sprawą o wykroczenie.

W tej sytuacji skarżący w swym zażaleniu wyłącznie kontestuje jednoznaczną treść ustawy, a podnoszony problem nie jest osadzony w przestrzeni wykładni przepisu art. 110 k.p.w., lecz wyłącznie w sferze nieakceptowania przez obronę jego treści.

Ustosunkowując się do pozostałych zarzutów wskazać wypada, że ani z przepisów Konstytucji RP ani Europejskiej Konwencji Praw Człowieka nie da się wyprowadzić wniosku, że w każdej sprawie strona winna mieć prawo do wniesienia kasacji.

Nie sposób przyjąć też, że słuszny jest zarzut, że sąd winien przystąpić do rozpoznania zarzutu podniesionego w środku odwoławczym, który został uznany za niedopuszczalny z mocy ustawy.

W tej sytuacji argumentacja podniesiona w zażaleniu nie mogła okazać się skuteczna.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]